

Tendentieuze en schijnheilige argumenten

Gefinancierde rechtsbijstand

De nieuwe *Leidraad bewerkelijke zaken* bevindt zich nog lang niet in rustig vaarwater. En als een directeur van de Raad voor Rechtsbijstand de *Leidraad* waagt te verdedigen, kan hij rekenen op kwade replieken.

Henk Kersting
Antonietta Pinkster
 Advocaten Amsterdam Noord

De directeur van de Raad voor Rechtsbijstand te Den Haag, drs. J. van Dijk, eindigt zijn artikel 'Leidraad bewerkelijke zaken: noodzakelijke harmonisering' (*Advocatenblad* 2008-4,

p. 120-122) met: 'Het antwoord is aan ú.' Dat antwoord krijgt de heer Van Dijk nu van ons: de argumenten waarmee u de nieuwe *Leidraad bewerkelijke zaken* verdedigt zijn tendentieuze en schijnheilig.

Doodleuk stelt de heer Van Dijk dat de nieuwe leidraad niet het doel heeft om te bezuinigen. Waarom wordt dan het beleid van de Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam niet tot algemene norm verheven? Daar werd vóór de 'harmonisering' meer betaald. Waarom legt de Haagse directeur niet uit dat het beleid van de Amsterdamse raad niet zou deugen? Van Dijk wijdt mooie woorden aan ons systeem van gesubsidieerde rechtsbijstand, hij noemt deze het beste van de wereld. Als dat zo zou zijn, waarom verdedigt hij ons systeem dan niet?

Hebben advocaten het altijd oneerlijk gevonden dat in het ene deel van het land een profijtlijker beleid wordt gevoerd dan in het andere deel? Nee, die jaloezie is de meeste advocaten vreemd. Zoals een straatover in Amsterdam zich niet bezighoudt met de strafmaten in Amsterdam en in Almelo, zo wordt een advocaat in Leeuwarden niet gelukkiger als het beleid daar tot landelijke norm wordt. Deze motivering van de centralisering dient een ander doel: de centralisering wordt sneller geaccepteerd indien je erin slaagt je tegenstanders tegen elkaar uit te spelen.

Veel minder dan honderd

De heer Van Dijk is van oordeel dat advocaten op één lijn gesteld dienen te worden met subsidieaanvragers die blij mogen zijn met het overheidsgeld voor restauratie van de kerktoren in hun dorp. Alsof het recht op rechtsbijstand niet iets anders is dan een donatie van overheidswege.

Met 'het verkrijgen van de vaak aanzienlijke subsidie' en aanspraken op 'schaarse publieke middelen' is de directeur even demagogisch als die politici die roepen dat zij ook wel honderd euro per uur willen verdienen. De heer Van Dijk weet dat een advocaat geen honderd euro per uur verdient, dat daarvan namelijk de helft opgaat aan kosten, dat over het restant vijftig euro belasting moet

worden betaald alsmede premies voor pensioen en arbeidsongeschiktheid, dat advocaten slechts vijf uur per dag met declarabele werkzaamheden bezig zijn, dat slechts een klein deel van de toevoegingen uiterst bewerkelijk is, dat werkzaamheden tussen de 8 en 24 uur niet vergoed worden et cetera. Advocaten, met een academische opleiding, verdienen, ook als ze tientallen jaren ervaring hebben, gemiddeld evenveel als een politieagent, als zij grotendeels van toevoegingsgelden afhankelijk zijn – maar dan zonder de mogelijkheid van bijklussen en zonder vergelijkbare bestaanszekerheid.

In wiens tijd heeft de heer Van Dijk zijn artikel geschreven? In werktijd met behoud van salaris, ook betaald uit subsidiegelden? Dient de heer Van Dijk ook over ieder uur dat hij verdient verantwoording af te leggen over zijn aanspraken op de schaarse publieke middelen?

Het bos in

Nergens in het artikel gaat het over waar het eigenlijk over zou moeten gaan: handhaving van het systeem dat iedere burger in Nederland recht op rechtsbijstand door een advocaat garandeert. De Raden voor Rechtsbijstand weten als eerste wat de gevolgen zijn als zij een verzoek tot rechtsbijstand afwijzen: een burger wordt zonder rechtsbijstand het bos in gestuurd en dient zich zonder deskundig verweer menige onrechtvaardigheid te laten welgevalen. Daarover spreekt de heer Van Dijk niet. Moeten advocaten dan uit liefdadigheid hun cliënten blijven bijstaan, als hun verzoek tot toestemming bewerkelijke uren wordt afgewezen?

De Haagse directeur heeft evenals de andere directeuren van de raden van rechtsbijstand wellicht niet de moed om de staatssecretaris af te vallen, hun beleidsvrijheid om anders te handelen dan het ministerie wenst is wellicht zeer beperkt. Dat zou begrijpelijk zijn, maar zeg dat dan! Kom dan niet aan met oneigenlijke argumenten ter verdediging van deze gecentraliseerde bezuiniging.